

EXISTĂ ȘI ALTFEL DE JOC, JOCUL DE CUVINTE

Copilăria durează toată viața.

Ea se întoarce mereu pentru a însuflare secțiuni mari ale vieții de adult.

*Poeții ne vor ajuta să găsim copilăria vie din noi,
această lume permanentă, durabilă, de neclintit".*

(Gaston Bachelard)

Poezia este viața însăși, aceea în care poetul găsește și aliniază fapte, lucruri, oameni și planete. Este esența lumii frumoase, aceea pe care ne dorim să o viețuim. Poetul este creatorul acelei lumi (lumea din poezie). El aduce în imaginația noastră păsări și flori, soare, natură și animalele, atât de mult îndrăgite de copii. El, poetul, se joacă, mai bine zis, ne învață să ne jucăm altfel decât suntem obișnuiți, să ne jucăm cu cuvintele.:

Albert Einstein spunea, cu referire la joc: Jocul este cel mai elevat tip de cercetare. Nu ca o contrapunere ideilor lui Einstein, ci mai degrabă ca o apreciere, poezia, jocul de cuvinte prin care poetul creează lumi, este forma fidelă intelectului.

Se cunoaște dintotdeauna că jocul este una dintre cele mai importante forme de activitate în care copilul își exercează intelectul, pe care copilul o desfășoară cu drag. Ne jucăm din prima până-n cea din urmă zi, sau, dacă ne oprim din joc, ne oprim din viață. Jocul cu jucării, cu animălușele dragi, cu ceilalți din jur, ori jocul cu cuvintele, determină procese evolutive nebănuite.

Nu putem ignora importanța pe care o are jocul numit poezie în stimularea perceptiei și formarea gustului (poate e prea mult spus) artistic la cei mici care, atrași fiind de muzicalitatea poezilor, vor memora versurile, îmbogățindu-și limbajul atât de necesar în procesele de cunoaștere ce vor urma. Apropierea copilului de această formă de joc, poezie, adecvată vîrstei lui, este deosebit de necesară în formarea sa ca om al unei societăți .

Asta este cartea doamnei Elisabeta Tăut, un joc reușit de cuvinte, o muzică interioară ce determină o stare de euforie copilărească. O carte solară, plină de exuberanță și lumină (gălbenele, soare, păsări, flori, ghioceli, viorele, zâne, bogăția toamnei, dar și iarna cu personajul iubit, Moș Crăciun)

Cartea de față este un material didactic atât de necesar în grădinițele de copii, poeziile sale pornind din primăvară până iarna târziu, cu peisaje și întâmplări de basm.

COPILĂRIA

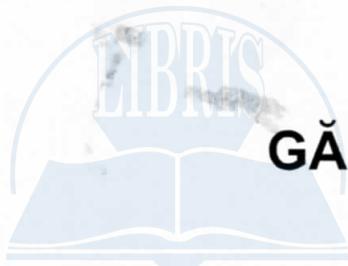
Mă-ntreb adeseori în viața mea:

- Ce e copilăria? de ce n-o pot uita?
- Copilăria e o lume de poveste,
E o filă dintr-un basm frumos, ce nu mai este ...

Copilăria e un izvor nesecat,
Din care-ai vrea să bei neîncetat.
E soarele ce-ți cade lin pe față,
E ciripit de păsări, în orice dimineață.

Copilăria are un chip frumos,
E zâmbetul mamei duios,
E floarea ce râde în glastră,
E casa noastră părintească.

GĂLBIORI DE PĂPĂDIE - scenetă -

Prezentatorul:

Într-o zi niște surate
Se certau de nu se poate,
Făcând mare gălăgie
Pentru un fir de păpădie.

Furnicuțe, greierași,
Albinuțe, fluturași,
Au ieșit din ascunziș
Și se ceartă-n gura mare
Care dintre surioare
Să răspundă la-o-ntrebare:

Greierașul:

- Cine știe, cine știe,
Ce este o păpădie?
Zise greierul, se pare,
Și stătu în aşteptare...
- Cine-o să răspundă oare
La această întrebare?

Furnica:

- Eu sunt prima care știe
Că-i o plantă jucărie,
Ce dacă o bate vântul,
Acoperă tot pământul.
Are fulgii albiori
Ca niște aviatori
Ce zboară peste câmpie
Dacă-i sufli, e o grozăvie!
Fulgișori de păpădie!

Albinuța:

- Nu sunt de acord surată,
E o plantă minunată
Și să știi că păpădia
E galbenă ca lămâia.
Noi albinele în zbor

Luăm dulceața florilor;
Din polenul gălbior
Facem mierea de cu zor,
O pregătim în stupină
Unde orișice albină,
Adună cu hănicie
Gălbiori de păpădie.

Fluturașul:

- La o singură-ntrebare
Cele două surioare
Au câte-un răspuns se pare;
Însă, n-aș putea să spun
Care este cel mai bun.
În piece dimineață
Fluturașii le răsfăță.
Bat voios din aripi
Trezind fiecare floare
Și purtăm pe-aripi în zbor
Parfumul culorilor.
Cât sunteți de minunate
Gălbiori înmiresmate!

Păpădia:

-Să știi dragelor surate
Că toate aveți dreptate.
Dimineața pe câmpie,
Gălbiori de păpădie,
Întorc capul după soare
Să primească desfătare.
Ne iubesc fetițele
Și-și fac coronițele.
- Ce să fie, ce să fie?
Gălbiori de păpădie!

ÎNFLORESC GRĂDINILE

Înfloresc grădinile,
Vine primăvara,
Au ieșit albinele
Să colinde țara.

Cum răsare soarele ,
În orice dimineață,
Triluri dulci de păsărele
Ne trezesc la viață.

Fluturi în mii de culori
Zboară-n poienițe,
Fetele își culeg flori
Și-și pun în cosițe.

